

ประเทศไทย

(คะแนน: 48.85 | อันดับ: 21/24)

กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวเตอร์และเศรษฐกิจแบบดิจิทัลของประเทศไทยยังไม่ครอบคลุมมากนัก โดยมีจุดแข็งในบางเรื่องและบางเรื่องยังคงมีช่องว่างและจุดอ่อนอยู่

ประเทศไทยมีการบังคับใช้กฎหมายอาชญากรรมไซเบอร์ที่มีความครอบคลุมซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นใจในเรื่องการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอที) มากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว (Privacy) และถือเป็นจุดอ่อนที่สำคัญ

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2558 มีการอนุมัติผ่านร่างกฎหมายการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลิขสิทธิ์ 2 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558

โดยกฎหมายใหม่ทั้งสองนี้ ได้รับเอาบทบัญญัติที่สำคัญของอนุสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยเรื่องลิขสิทธิ์ (WIPO Copyright Treaty) และยังได้เพิ่มเรื่องความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ในเบื้องต้นไว้ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

ในส่วนของประเด็นอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทย อาทิเช่น การควบคุมเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต (Internet Censorship) (บางส่วนเกี่ยวข้องกับการเมือง) และการคัดกรองเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต รวมทั้งข้อบังคับต่างๆ ทางเทคโนโลยี

โดยรวมแล้ว ประเทศไทยมีผลการประเมินที่ดีขึ้นนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 และอยู่ในอันดับที่สูงขึ้นมาจากเดิมสองขั้น โดยขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ 21 เป็นผลมาจากการปรับปรุงครั้งสำคัญทั้งในด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและโครงสร้างพื้นฐานด้านไอที

คำถาม ประเทศไทย	คำตอบ	ข้อความอธิบาย
ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล (คะแนน: 3.5/10 อันดับ: 23/24)		
1. มีกฎหมายหรือข้อบังคับเรื่องการเก็บ ใช้ หรือการดำเนินการต่างๆ กับข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่	✗	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ระหว่างการพัฒนามานานหลายปีแล้ว แต่ยังไม่มีการกำหนดเวลาสำหรับการบังคับใช้
2. กฎหมายเรื่องความเป็นส่วนตัวมีขอบเขต และครอบคลุมเรื่องอะไรบ้าง	ไม่มี	
3. กฎหมายเรื่องความเป็นส่วนตัวมีความสอดคล้องกับหลักการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวตามข้อบังคับด้านการคุ้มครองข้อมูลของสหภาพยุโรปหรือไม่	✗	ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเรื่องความเป็นส่วนตัวที่เกี่ยวข้อง
4. กฎหมายเรื่องความเป็นส่วนตัวมีความสอดคล้องกับหลักการเรื่องความเป็นส่วนตัว ตามกรอบการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเอเปคหรือไม่	✗	ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกของความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชียแปซิฟิก (เอเปค) แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเรื่องความเป็นส่วนตัวที่เกี่ยวข้อง
5. มีสิทธิส่วนบุคคลในการดำเนินการในกรณีที่เกิดการละเมิดความเป็นส่วนตัวของข้อมูลหรือไม่	มี	แม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะเรื่องความเป็นส่วนตัวและคุ้มครองข้อมูล แต่การขายข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาจอยู่ภายใต้ข้อบังคับตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวในกฎหมายฉบับอื่น (เช่น มาตรา 37 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 74 ของพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม) นอกจากนี้ การละเมิดข้อมูลบางอย่างอาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของการเปิดเผยรูปภาพหรือข้อความที่ละเมิด หรือส่งผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัว ชื่อเสียง หรือศักดิ์ศรีของบุคคล (มาตรา 34 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย) หรือข้อจำกัดของการเปิดเผยข้อมูลลับในความสัมพันธ์บางประเภท (มาตรา 323 และ 324 ของประมวลกฎหมายอาญา)
6. มีหน่วยงาน (หรือผู้กำกับดูแล) ที่มีประสิทธิภาพ ที่ได้รับมอบหมายให้บังคับใช้กฎหมายเรื่องความเป็นส่วนตัวหรือไม่	ไม่มี	
7. ผู้กำกับดูแลความเป็นส่วนตัวมีลักษณะการทำงานอย่างไร	ไม่มี	
8. ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนตัวได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนดด้านการขึ้นทะเบียนหรือไม่	✓	ประเทศไทยไม่มีข้อกำหนดด้านการขึ้นทะเบียน
9. การโอนถ่ายข้อมูลข้ามประเทศได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนดด้านการขึ้นทะเบียนหรือไม่	✓	ประเทศไทยไม่มีข้อกำหนดด้านการขึ้นทะเบียน
10. มีกฎหมายว่าด้วยเรื่องการแจ้งให้ทราบเมื่อเกิดการละเมิดข้อมูลหรือไม่	✗	ประเทศไทยไม่มีข้อกำหนดเรื่องการแจ้งให้ทราบเมื่อเกิดการละเมิดข้อมูล

คำถาม ประเทศไทย	คำตอบ	ข้อความอธิบาย
การรักษาความมั่นคงปลอดภัย (คะแนน: 1.6/10 อันดับ: 24/24)		
1. มีกฎหมายหรือข้อบังคับที่ให้น้ำหนักทางกฎหมายอย่างชัดเจนกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือไม่	✓	หมวด 2 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 มีมาตราว่าด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา 26) พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อกำหนดว่าด้วยความน่าเชื่อถือของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์และผู้ให้บริการออกใบรับรอง ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ ไม่มีข้อกำหนดด้านการออกใบอนุญาตสำหรับผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ให้บริการต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาตก่อนให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งรวมถึงบริการของผู้ให้บริการออกใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ (CA) ในการออกใบรับรองดิจิทัล และการรับรองความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการออกใบรับรอง ประเทศไทยได้จัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ <www.etda.or.th> เพื่อส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้กับรัฐบาล บริษัทห้างร้าน และหน่วยงานภาครัฐ และเพื่อสนับสนุนการพัฒนาแนวทางปฏิบัติ พร้อมทั้งระบบตรวจสอบความปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
2. ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตและเนื้อหาได้รับการยกเว้นจากการถูกคัดกรองเนื้อหา (Filtering) หรือการควบคุม (Censoring) ตามที่มีข้อบังคับไว้หรือไม่	✗	การคัดกรองเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ตั้งแต่มีรัฐประหารในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2557 เว็บไซต์ที่ถูกมองว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับราชวงศ์หรือรัฐบาลจะถูกระงับไว้ชั่วคราวหรือถาวร รวมถึงการเข้าใช้งานเครือข่ายโซเชียลมีเดียทั้งหมด อีกทั้ง ยังมีการเพ่งเล็งไปที่เนื้อหาที่ขัดต่อขนบธรรมเนียมและศีลธรรมอันดีของประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีการคัดกรองเนื้อหาลามกอนาจารอย่างเข้มงวด กระทั่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เก็บรายชื่อเว็บไซต์ที่รัฐบาลไม่ยอมรับ และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) จะต้องระงับการเข้าใช้งานเว็บไซต์ดังกล่าวทั้งหมดโดยสิ้นเชิง
3. มีกฎหมายหรือข้อกำหนดบังคับใช้ที่ระบุเรื่องการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทั่วไป สำหรับผู้ให้บริการโฮสติ้งข้อมูลดิจิทัลและผู้ให้บริการคลาวด์คอมพิวติ้งหรือไม่	ไม่มี	ในปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เป็นตัวบทกฎหมาย ถึงแม้ว่าข้อกำหนดด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยมีแนวโน้มว่าจะถูกรวมไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวที่มีการเสนอขึ้นมา
4. มีกฎหมายหรือข้อกำหนดบังคับใช้ ที่ระบุเรื่องให้มีการตรวจสอบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยอย่างเฉพาะเจาะจง สำหรับผู้ให้บริการโฮสติ้งข้อมูลดิจิทัลและผู้ให้บริการคลาวด์คอมพิวติ้งหรือไม่	ไม่มี	ยังไม่มีข้อกำหนดด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เป็นตัวบทกฎหมาย ถึงแม้ว่าข้อกำหนดด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยมีแนวโน้มว่าจะถูกรวมไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวที่มีการเสนอขึ้นมา อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดดังกล่าวอาจไม่รวมถึงข้อกำหนดเรื่องการให้มีการตรวจสอบการรักษาความมั่นคงปลอดภัย
5. มีกฎหมายและกฎระเบียบที่กำหนดเรื่องต้องให้มีการรับรองเฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีหรือไม่	ไม่มีข้อกำหนด	ประเทศไทยไม่ได้มีส่วนร่วมในข้อตกลงการยอมรับข้อกำหนดเบื้องต้น (Common Criteria Recognition Agreement - CCRA) <www.commoncriteriaportal.org> จึงไม่ได้กำหนดให้ต้องมีใบรับรองในการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ
อาชญากรรมไซเบอร์ (คะแนน: 7.4/10 อันดับ: 16/24)		
1. มีกฎหมายอาชญากรรมไซเบอร์หรือไม่	✓	มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในประเทศไทย เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 มีบทบัญญัติที่ผสมผสานกันระหว่างการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์โดยทั่วไปและอาชญากรรมไซเบอร์
2. กฎหมายอาชญากรรมไซเบอร์สอดคล้องกับอนุสัญญากรุงบูดาเปสต์ว่าด้วยอาชญากรรมไซเบอร์หรือไม่	✓	บทบัญญัติที่สำคัญสอดคล้องกับเนื้อหาในอนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมไซเบอร์ แม้ว่าบทบัญญัติเรื่องการสืบสวนการบังคับใช้ และการเก็บข้อมูลบางประการ จะมีความแตกต่างไปบ้าง เนื่องจากจากการแก้ไขเพิ่มเติมในขั้นตอนสุดท้ายที่รัฐสภา ได้โดยรวมแล้ว ถือว่ากฎหมายดังกล่าวมีความสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมไซเบอร์อย่างมาก
3. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายมีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสลับที่ถูกเก็บหรือส่งโดยผู้ให้บริการโฮสติ้งข้อมูล ผู้ให้บริการเครือข่าย หรือผู้ให้บริการอื่นๆ ถึงระดับใด	เข้าถึงได้แบบไม่จำกัด	มาตรา 18(7) ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับ “การถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสิ่งใดบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว”
4. กฎหมายดังกล่าวจัดการกับการกระทำผิดที่อยู่นอกราชอาณาจักรอย่างไร	ครอบคลุมทั้งหมด	มาตรา 17 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ระบุว่า ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักรและ (1) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้น หรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ (2) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร
สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (คะแนน: 10.6/20 อันดับ: 22/24)		
1. ประเทศไทยเป็นสมาชิกตามความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS) หรือไม่	✓	ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกตามความตกลง TRIPS ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538
2. มีการบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อทำตามความตกลง TRIPS หรือไม่	🟡	ประเทศไทยได้มีการนำบทบัญญัติพื้นฐานของ TRIPS มาใช้ในกฎหมายภายในประเทศ แต่ยังไม่ได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่สามารถกำหนดให้มีการเยียวยาความเสียหายด้วยกระบวนการทางอาญาที่ “เพียงพอที่จะยับยั้งการกระทำความผิด” (TRIPS มาตรา 61) นอกจากนี้ ความล่าช้าในการสืบสวนและการบังคับใช้กฎหมายยังเป็นปัญหาที่พบได้บ่อยอีกด้วย
3. ประเทศไทยร่วมเป็นภาคีสถิติสนธิสัญญาสิทธิขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกหรือไม่	✗	ประเทศไทยยังไม่ได้ลงนามในสนธิสัญญาสิทธิขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

คำถาม ประเทศไทย	คำตอบ	ข้อความอธิบาย
4. มีการออกกฎหมายโดยนำสนธิสัญญาลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกมาใช้หรือไม่	🟡	ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2558 ได้มีการอนุมัติผ่านร่างการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลิขสิทธิ์ 2 ฉบับ อันได้แก่ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 โดยกฎหมายทั้งสองฉบับนี้ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติสำคัญหลายประการในสนธิสัญญาลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty)
5. มีบทลงโทษทางแพ่งสำหรับการเผยแพร่ (โพสต์) งานของเจ้าของลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาตบนอินเทอร์เน็ตหรือไม่	🟢	มาตรา 15(2) ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ระบุว่า สิทธิในการเผยแพร่ที่ถูกนิยามไว้ในมาตรา 4 หมายถึง “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” ซึ่งหมายความว่า ทำให้งานปรากฏต่อสาธารณชนโดยการแสดง การบรรยาย การวาด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงหรือภาพ การสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใด ซึ่งรวมถึงการโพสต์บนอินเทอร์เน็ต มาตรา 27(2) ระบุว่า การเผยแพร่งานอันมีลิขสิทธิ์ต่อสาธารณชนถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์เจ้าของลิขสิทธิ์นั้น นอกจากนี้ ยังมีบทลงโทษทางแพ่งสำหรับการเผยแพร่ (โพสต์) งานของเจ้าของลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา 420 เกี่ยวกับการละเมิดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
6. มีบทลงโทษทางอาญาสำหรับการเผยแพร่ (โพสต์) งานของเจ้าของลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาตบนอินเทอร์เน็ตหรือไม่	🟢	มีบทลงโทษทางอาญาระบุไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ภายใต้มาตรา 30(2) ร่วมกับมาตรา 69
7. มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ในส่วนของเนื้อหาที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่	🟢	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ซึ่งได้รับการอนุมัติในเดือนมกราคม พ.ศ. 2558 มีกฎหมายที่ใช้บังคับความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต สำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยกฎหมายดังกล่าวขึ้นอยู่กับกระบวนการทางศาลและค่อนข้างเป็นกฎหมายพื้นฐาน แต่แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาขึ้นอย่างมากจากวิธีปฏิบัติก่อนหน้านี้
8. มีเกณฑ์ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต สำหรับเนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ที่พบบนเว็บไซต์ และระบบของผู้ให้บริการดังกล่าวหรือไม่	🟢	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 ฉบับใหม่ มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต
9. มีบทลงโทษประเภทใดบ้าง สำหรับความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในกรณีเนื้อหาละเมิดลิขสิทธิ์อยู่บนเว็บไซต์หรือระบบของผู้ให้บริการดังกล่าว	ทางแพ่ง และทางอาญา	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 ฉบับใหม่ มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต แต่บทลงโทษยังถือว่าอ่อนอยู่ นอกเสียจากจะพิสูจน์ได้ว่ามีการรับผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์
10. ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตต้องลบเนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ เมื่อเจ้าของลิขสิทธิ์มีการแจ้งให้ทราบ	🟡	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มีการระบุกฎหมายที่การลบเนื้อหาที่จำกัด อย่างไรก็ตาม กฎหมายดังกล่าวกำหนดว่าจะต้องมีการยื่นคำร้องขอต่อศาล และมีข้อกำหนดด้านพยานหลักฐานอันเป็นภาระ การนำไปปฏิบัติจริงดูเหมือนจะมีแนวโน้มจำกัดเท่านั้น
11. ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตจำเป็นต้องแจ้งสมาชิกผู้ใช้บริการ ในกรณีที่ได้รับการแจ้งว่าสมาชิกรายนั้นใช้บริการของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่เนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่	❌	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มีการระบุกฎหมายที่การลบเนื้อหาที่จำกัด อย่างไรก็ตาม กฎหมายดังกล่าวไม่มีข้อกำหนดในเรื่องการแจ้งกับสมาชิกผู้ใช้บริการ
12. มีการคุ้มครองทางกฎหมายที่ชัดเจน รวมถึงการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพหรือไม่ ในกรณีของการใช้บริการคลาวด์คอมพิวเตอร์อย่างไม่เหมาะสม	การคุ้มครองแบบครอบคลุม	ไม่มีการคุ้มครองที่เฉพาะเจาะจงในกรณีการใช้บริการอย่างไม่เหมาะสม โดยบทบัญญัติทางกฎหมายที่ใกล้เคียงที่สุดคือ มาตรา 30 ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แต่บทบัญญัติดังกล่าวออกแบบให้ครอบคลุมเฉพาะแค่ในส่วนของ การ “เช่า” โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น หากบุคคลใดใช้บริการอย่างไม่ถูกต้องในเชิงของการใช้งานส่วนบุคคล ก็ไม่ถือว่าครอบคลุมตามกฎหมายในส่วนนี้ ประเทศไทยได้ทำการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลิขสิทธิ์ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2558 อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงมีช่องว่างเรื่องการคุ้มครองลิขสิทธิ์อย่างมาก และไม่มีความหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัว ความคุ้มครองในระดับปานกลางมีอยู่ภายใต้กฎหมายอาญากรณีไซเบอร์
การสนับสนุนมาตรฐานที่จัดทำขึ้นโดยอุตสาหกรรม และการปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกันในระดับสากล (คะแนน: 8.8/10 อันดับ: 16/24)		
1. มีกฎหมาย ข้อบังคับ หรือนโยบายที่จัดตั้งกรอบการทำงานในการตั้งมาตรฐาน สำหรับการดำเนินงานร่วมกันและการเคลื่อนย้ายข้อมูลหรือไม่	🟢	พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 ได้วางกระบวนการพัฒนามาตรฐานในประเทศไทย ซึ่งรวมถึงกิจกรรมการพัฒนามาตรฐานแบบจำกัด ในภาคส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. มีหน่วยงานกำกับดูแลที่ทำหน้าที่ในการพัฒนามาตรฐานในประเทศไทยหรือไม่	🟢	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) <www.tisi.go.th> เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งภายใต้สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมให้กับประเทศไทย
3. มีกฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์หรือไม่	🟢	พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 ซึ่งมีผลบังคับใช้ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2545 ใช้บังคับแก่ธุรกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ที่ดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ที่อาจได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งไม่ได้ขัดแย้งกฎหมายและข้อบังคับที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความคุ้มครองผู้บริโภค
4. กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อ้างอิงจากเอกสารสากลฉบับใด	กฎหมายแม่แบบของ คณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตราเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์) ครอบคลุมกฎหมายแม่แบบว่าด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดได้มีความพยายามที่จะทำให้กฎหมายสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการทำสัญญาอิเล็กทรอนิกส์	พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 มีการรวมเอาบทบัญญัติหลายประการจากกฎหมายแม่แบบสากลหลาย ฉบับ แต่มาตราหลักๆ นั้นเป็นไปตามกฎหมายแม่แบบของคณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตราเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์) ครอบคลุมกฎหมายแม่แบบว่าด้วยลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดได้มีความพยายามที่จะทำให้กฎหมายสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการทำสัญญาอิเล็กทรอนิกส์

คำถาม ประเทศไทย	คำตอบ	ข้อความอธิบาย
5. การดาวน์โหลดแอปพลิเคชันหรือข้อมูลดิจิทัลจากผู้ให้บริการระบบคลาวด์ต่างประเทศ ได้รับการยกเว้นจากภาษีศุลกากรหรือการกีดกันทางการค้าแบบอื่นๆ หรือไม่	✓	ไม่มีการเรียกเก็บภาษีนำเข้าในการดาวน์โหลดซอฟต์แวร์จากแหล่งที่มาในต่างประเทศ เนื่องจากการดาวน์โหลดดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการนำเข้าสินค้า อย่างไรก็ตาม จะมีการเรียกเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย กับการดาวน์โหลดจากบริษัทต่างๆ โดยอิงจากราคาของราคาคดาวน์โหลดนั้น ซึ่งอัตราหักภาษี ณ ที่จ่ายมีช่วงตั้งแต่ 5% (หากแหล่งที่มาในต่างประเทศคือสหรัฐอเมริกา) ถึง 15%
6. มีการสนับสนุนให้ใช้มาตรฐานสากลมากกว่ามาตรฐานในประเทศหรือไม่	✓	ประเทศไทยได้ลงนามหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) ขององค์การการค้าโลก (WTO) สำหรับการเตรียมการ การเลือกรับเอามาใช้ และการปรับใช้มาตรฐาน ดังนั้น ประเทศไทยจึงให้การพิจารณามาตรฐานสากลอย่างถี่ถ้วน
7. รัฐบาลเข้าร่วมในกระบวนการการจัดตั้งมาตรฐานสากลหรือไม่	✓	ประเทศไทยเข้าร่วมในกระบวนการจัดตั้งมาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) และคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (IEC) ที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังเป็นสมาชิกสมทบของ ISO อีกด้วย
การส่งเสริมการค้าเสรี (คะแนน: 3/10 อันดับ: 18/24)		
1. มีกฎหมายและนโยบายที่นำหลักการความเป็นกลางทางเทคโนโลยีไปใช้ในภาครัฐหรือไม่	✗	ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายและนโยบายเฉพาะ ด้านการส่งเสริมความเป็นกลางทางเทคโนโลยีในการจัดซื้อจัดจ้างในภาครัฐ
2. บริการคลาวด์คอมพิวเตอร์สามารถดำเนินการโดยไม่ขึ้นอยู่กับนโยบายที่บังคับให้ใช้งานผลิตภัณฑ์บางประเภทเท่านั้น (ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงประเภทของซอฟต์แวร์) บริการ มาตรฐาน หรือเทคโนโลยีหรือไม่	✓	ประเทศไทยไม่มีกฎหมายหรือนโยบายว่าด้วยข้อกำหนดทางผลิตภัณฑ์ที่บังคับใช้
3. บริการคลาวด์คอมพิวเตอร์สามารถดำเนินการโดยไม่ขึ้นอยู่กับกฎหมายและนโยบายที่กำหนดลักษณะผลิตภัณฑ์บางประเภท (ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงประเภทของซอฟต์แวร์) บริการ มาตรฐาน หรือเทคโนโลยีหรือไม่	✓	ประเทศไทยไม่มีกฎหมายหรือนโยบายว่าด้วยการกำหนดลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่บังคับใช้
4. บริการคลาวด์คอมพิวเตอร์สามารถดำเนินการโดยไม่ขึ้นอยู่กับกฎหมายที่เลือกปฏิบัติกับสัญชาติของผู้ค้า นักพัฒนา หรือผู้ให้บริการหรือไม่	✗	มีหลายนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้มีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุภายในประเทศ โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) ส่งเสริมให้มีการเลือกใช้สินค้าและบริการภายในประเทศ โดยใช้โครงการริเริ่มต่างๆ ในตลาดการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุของรัฐบาลไทย ซึ่งรวมถึงส่วนต่างราคาจากราคากลางที่กำหนดไว้ต้องอยู่ในช่วง 3-7% สำหรับผู้จัดหาสินค้าไทยภายในประเทศ และข้อกำหนดที่ต้องให้บริษัทที่เป็นของคนไทยเป็นผู้ได้สัญญาบริการ แต่หากไม่สามารถหาได้ ต้องจัดให้มีคนไทยเข้าร่วมดำเนินการในโครงการดังกล่าวจำนวน 50% ประเทศไทยเข้าร่วมในความตกลงหลายฝ่ายขององค์การการค้าโลกว่าด้วยการจัดซื้อโดยรัฐในปี พ.ศ. 2558
ความพร้อมทางด้านไอทีและการปรับใช้บรอดแบนด์ (คะแนน: 13.9/30 อันดับ: 18/24)		
1. มีแผนงานบรอดแบนด์แห่งชาติหรือไม่	<ul style="list-style-type: none"> ภายในปี พ.ศ. 2563 จะมีการขยายบรอดแบนด์ให้ครอบคลุม 95% ภายในปี พ.ศ. 2563 จะให้การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ที่มีความเร็วอย่างน้อย 100 Mbps ในจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ 	ประเทศไทยไม่มีแผนงานบรอดแบนด์ในระดับประเทศที่เป็นแบบแผน มีความครอบคลุม และได้รับเงินทุนสนับสนุน ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการกำหนดนโยบายบรอดแบนด์แห่งชาติ ซึ่งรวมเอาเป้าหมายที่ตั้งไว้ในระดับนโยบายบรอดแบนด์แห่งชาติได้รับการอนุมัติจากรัฐสภาในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 และได้มีการจัดตั้งเป้าหมาย ดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> ขยายบรอดแบนด์ให้ครอบคลุม 80% ของจำนวนประชากรทั้งหมดภายในปี พ.ศ. 2558 ขยายบรอดแบนด์ให้ครอบคลุม 95% ของจำนวนประชากรทั้งหมดภายในปี พ.ศ. 2563 ให้การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ที่มีความเร็วอย่างน้อย 100 Mbps ในจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจภายในปี พ.ศ. 2563 <p>หลังจากที่นโยบายนั้นได้รับการอนุมัติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติได้พัฒนานโยบายดังกล่าวให้เป็นแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดแผนงานเป้าหมายจำนวน 5 แผนงาน ซึ่งจะต้องได้รับความร่วมมือจากกระทรวงต่างๆ ประกอบด้วย รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-government), เกษตรอิเล็กทรอนิกส์ (e-agriculture), สาธารณสุขอิเล็กทรอนิกส์ (e-healthcare), การเรียน/การศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ (e-education) และการจัดการภัยพิบัติอิเล็กทรอนิกส์ (e-disaster management)</p> <p>นอกจากนั้น แผนปฏิบัติการยังได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมตามบันทึกความเข้าใจของให้บริการโทรคมนาคม 6 รายใหญ่ในประเทศไทย ซึ่งจะให้การสนับสนุนนโยบายบรอดแบนด์แห่งชาติ โดยการหาแนวทางส่งเสริมระบบโครงสร้างพื้นฐานและการแบ่งปันเครือข่าย ตลอดจนการจัดการเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ และคิดค่าธรรมเนียมการใช้เครือข่ายอย่างเป็นธรรม</p>
2. มีกฎหมายหรือนโยบายที่กำกับดูแลการจัดตั้งระดับการให้บริการต่างๆ สำหรับการส่งข้อมูล โดยขึ้นอยู่กับประเภทของข้อมูลที่ถูกลงหรือไม่	ไม่มีข้อกำหนดและมีการอภิปรายสาธารณะในวงจำกัด	ในปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่มีมีการพิจารณาเกี่ยวกับข้อบังคับความเป็นกลาง ทั้งการพิจารณาแบบเป็นทางการและการพิจารณาโดยทั่วไป

คำถาม ประเทศไทย	คำตอบ	ข้อความอธิบาย
3. ตัวชี้วัดพื้นฐาน		
3.1. จำนวนประชากร (ล้าน) (พ.ศ. 2557)	67	ในปี พ.ศ. 2557 จำนวนประชากรของประเทศไทยเพิ่มขึ้น 0.3% [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) <www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html>]
3.2. ประชากรในเมือง (%) (พ.ศ. 2557)	49%	[ธนาคารโลก, บัญชีข้อมูล, ตัวชี้วัด, ประชากรในเมือง (พ.ศ.2558) <data.worldbank.org/indicator/SP.URB.TOTL.IN.ZS>]
3.3. จำนวนครัวเรือน (ล้าน) (พ.ศ. 2557)	19	ในปี พ.ศ. 2557 จำนวนครัวเรือนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น 0.3% [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) <www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html>]
3.4. ความหนาแน่นของประชากร (จำนวนคนต่อตารางกิโลเมตร) (พ.ศ. 2557)	133	[ธนาคารโลก, บัญชีข้อมูล, ตัวชี้วัด, ความหนาแน่นของประชากร (พ.ศ. 2558) <data.worldbank.org/indicator/EN.POP.DNST>]
3.5. GDP ต่อหัว (ดอลลาร์สหรัฐฯ พ.ศ. 2557)	\$5,519	ในปี พ.ศ. 2557 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัวสำหรับประเทศไทยเพิ่มขึ้น 0.7% ภายอยู่ที่ 5,519 ดอลลาร์สหรัฐฯ [ธนาคารโลก, บัญชีข้อมูล, ตัวชี้วัด: GDP ต่อหัว, ปัจจุบัน US\$ (พ.ศ. 2558) และการเติบโตของ GDP, ต่อปี % (พ.ศ. 2558) <data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD> and GDP growth, annual % (2015) <data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG>]
3.6. การส่งออกบริการไอที (พ.ศ. 2557) (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	9.62	ในปี พ.ศ. 2557 มูลค่าการส่งออกบริการไอทีสำหรับประเทศไทย เพิ่มขึ้น 12.7% ภายอยู่ที่ 9,620 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปี (CAGR) ในช่วง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - 2557 อยู่ที่ 5.7% [ธนาคารโลก, บัญชีข้อมูล, ตัวชี้วัด: การส่งออกบริการไอที US\$ (ธันวาคม พ.ศ. 2558) <data.worldbank.org/indicator/BX.GSR.CCIS.CD>]
3.7. จำนวนคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (พ.ศ. 2557) (คิดเป็น % ของจำนวนครัวเรือน)	34%	ในปี พ.ศ. 2557 จำนวนครัวเรือนในประเทศไทยที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล คิดเป็น 33.9% ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้น 18.2% นับจากปี พ.ศ. 2556 และอยู่ในอันดับที่ 104 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 183 ประเทศ โดยการเติบโตนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 มีมากกว่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปีในช่วง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - 2557 ซึ่งอยู่ที่ 10.8% [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) <www.itu.int/en/ITU-D/Statistics/Pages/publications/wtid.aspx>]
4. ตัวชี้วัดความพร้อมทางด้านไอทีและเครือข่าย		
4.1. ดัชนีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (IDI) ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (พ.ศ. 2558) (คะแนนเต็ม 10 และครอบคลุม 167 ประเทศ)	5.36	ประเทศไทยได้คะแนนดัชนีการพัฒนาด้านไอซีที (IDI) ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศอยู่ที่ 5.36 (จากคะแนนเต็ม 10) อยู่ในอันดับที่ 74 จากทั้งหมด 167 ประเทศ ดัชนีการพัฒนาด้านไอซีทีในปี พ.ศ. 2558 ของประเทศไทยเพิ่มขึ้น 12.6% และได้ขึ้นมา 7 อันดับ จากอันดับที่ 81 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), การวัดสังคมสารสนเทศ (ธันวาคม พ.ศ. 2558) <www.itu.int/en/ITU-D/Statistics/Pages/publications/mis2015.aspx>]
4.2. ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (NRI) ของการประชุมเวทีเศรษฐกิจโลก (พ.ศ. 2558) (คะแนนเต็ม 7 และครอบคลุม 143 ประเทศ)	4.05	ประเทศไทยได้คะแนนดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ที่ 4.05 (คะแนนเต็ม 7) ส่งผลให้อยู่ในอันดับที่ 67 จาก 143 ประเทศ และอยู่ในอันดับที่ 15 ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับกลางค่อนข้างสูง 40 ประเทศ ดัชนี NRI ประจำปี พ.ศ. 2558 สำหรับประเทศไทยเพิ่มขึ้น 1% และไม่มีการเปลี่ยนแปลงอันดับจากปี พ.ศ. 2557 [การประชุมเวทีเศรษฐกิจโลก, รายงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโลก (พ.ศ. 2558) <reports.weforum.org/global-information-technology-report-2015>]
4.3. คะแนนด้านการเชื่อมต่อไปต่างประเทศ (พ.ศ. 2557) (คะแนนเต็ม 10 และครอบคลุม 52 ประเทศ)	3.69	ประเทศไทยได้คะแนนด้านการเชื่อมต่อไปต่างประเทศที่ 3.69 (จากคะแนนเต็ม 10) อยู่ในอันดับที่ 20 ในกลุ่มประเทศที่มีเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยทรัพยากร 26 ประเทศ [ดัชนีชี้วัดคะแนนการเชื่อมต่อระหว่างประเทศ (พ.ศ. 2556) <www.connectivityscorecard.org>]
5. ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตและแบนด์วิดท์ต่างประเทศ		
5.1. จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต (ล้าน) (พ.ศ. 2557)	19	[สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) <www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html>]
5.2. จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละของจำนวนประชากร (พ.ศ. 2557)	29%	ในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยทั้งหมด คิดเป็น 29% ของประชากร และอยู่ในอันดับที่ 128 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 199 ประเทศ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2556 คิดเป็น 9.4% โดยการเติบโตจากปี พ.ศ. 2556 นี้ ยังต่ำกว่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปีในรอบ 5 ปี จากช่วงปี พ.ศ. 2552 - 2557 ซึ่งอยู่ที่ 9.7% [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) <www.itu.int/en/ITU-D/Statistics/Pages/publications/wtid.aspx>] หมายเหตุ: ในแต่ละประเทศอาจมีวิธีการคำนวณที่แตกต่างกันไป โดยบางประเทศจะอ้างอิงข้อมูลดังกล่าวจากจำนวนประชากรทั้งหมดหรือบางส่วน เช่น สำรวจในประชากรที่มีอายุระหว่าง 16 ถึง 72 ปีเท่านั้น เป็นต้น

คำถาม ประเทศไทย	คำตอบ	ข้อความอธิบาย
5.3. แบนด์วิดธ์อินเทอร์เน็ตต่างประเทศ (พ.ศ. 2557) (เปิดต่อวินาทีต่อจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต)	46,826	แบนด์วิดธ์อินเทอร์เน็ตที่ไปต่างประเทศ (ต่อผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต) ของประเทศไทยเพิ่มขึ้น 27% ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 โดยการเติบโตจากปี พ.ศ. 2556 นี้ ยังต่ำกว่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปีในรอบ 5 ปี จากช่วงปี พ.ศ. 2552 - 2557 ซึ่งอยู่ที่ 42.9% [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >]
5.4. แบนด์วิดธ์อินเทอร์เน็ตต่างประเทศ (พ.ศ. 2557) (จำนวนกิกะบิตต่อวินาที [Gbps] ต่อประเทศ)	1,098	ประเทศไทยได้เพิ่มแบนด์วิดธ์อินเทอร์เน็ตต่างประเทศขึ้น 54% ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 มาอยู่ที่ 1,098 Gbps และอยู่ในอันดับที่ 33 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 215 ประเทศ การเติบโตจากปี พ.ศ. 2556 นี้ ต่ำกว่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปีในรอบ 5 ปี จากช่วงปี พ.ศ. 2551 - 2556 ซึ่งอยู่ที่ 60% [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >]
6. บรอดแบนด์ตามสาย		
6.1. จำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์ตามสาย (ล้าน) (พ.ศ. 2557)	5	ประเทศไทยมีจำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์ตามสายเพิ่มขึ้น 13% ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 มาอยู่ที่จำนวน 5 ล้านคน และอยู่ในอันดับที่ 23 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 215 ประเทศ การเติบโตจากปี พ.ศ. 2556 นี้ ต่ำกว่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปีในรอบ 5 ปี จากช่วงปี พ.ศ. 2552 - 2557 ซึ่งอยู่ที่ 18.9%
6.2. จำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์ตามสาย คิดเป็น % ของจำนวนครัวเรือน (พ.ศ. 2557)	25%	[สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >] หมายเหตุ: จำนวนดังกล่าวอาจมีการคลาดเคลื่อน อันเกิดจากการใช้งานในภาคธุรกิจในบางประเทศ
6.3. จำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์ตามสาย คิดเป็น % ของจำนวนประชากร (พ.ศ. 2557)	8%	ประเทศไทยมีจำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์ตามสายเพิ่มขึ้น (คิดเป็น % จากประชากร) 9.3% นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ซึ่งต่ำกว่าอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปี (CAGR) ในช่วง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - 2557 ซึ่งอยู่ที่ 16.4% ส่งผลให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 101 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 215 ประเทศ [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >]
6.4. จำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์ตามสาย คิดเป็น % ของจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต (พ.ศ. 2557)	25%	[สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (มิถุนายน พ.ศ. 2557) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >]
7. บรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่		
7.1. จำนวนผู้สมัครใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเซลลูลาร์ (ล้าน) (พ.ศ. 2557)	97	ในปี พ.ศ. 2557 ประเทศไทยมีจำนวนผู้สมัครใช้บริการระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเซลลูลาร์เพิ่มขึ้น 3.5% และอยู่ในอันดับที่ 15 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 215 ประเทศ โดยจำนวนผู้สมัครใช้บริการคิดเป็น 145% ของจำนวนประชากรทั้งหมด [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >] หมายเหตุ: ตัวเลขนี้อาจสูงเกินความเป็นจริง เนื่องจากประชากรหนึ่งคนอาจมีการสมัครใช้บริการที่ซ้ำซ้อนกัน แต่ตัวเลขนี้ไม่รวมถึงอุปกรณ์บรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่ (เช่น การ์ดข้อมูล 3G, แท็บเล็ต และอื่นๆ)
7.2. จำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่ที่เปิดใช้งานอยู่ต่อประชากร 100 คน (พ.ศ. 2557)	80	ประเทศไทยมีจำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่ที่เปิดใช้งานอยู่เพิ่มขึ้น (คิดเป็น % ของจำนวนประชากรทั้งหมด) 53% ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ส่งผลให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 26 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 215 ประเทศ [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >] หมายเหตุ: ตัวเลขนี้อ้างถึงผลรวมของจำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่มาตรฐานและจำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่เพื่อใช้งานอินเทอร์เน็ตสาธารณะ ซึ่งครอบคลุมผู้สมัครใช้บริการจริงไม่ใช่บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะสมัคร ถึงแม้ว่าบุคคลกลุ่มหลังอาจมีโทรศัพท์ที่เปิดใช้งานบรอดแบนด์ได้ก็ตาม
7.3. จำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่ที่เปิดใช้งานอยู่ (ล้าน) (พ.ศ. 2557)	54	ในปี พ.ศ. 2557 ประเทศไทยมีจำนวนผู้สมัครใช้บริการบรอดแบนด์แบบเคลื่อนที่ที่เปิดใช้งานอยู่เพิ่มขึ้น 53% และอยู่ในอันดับที่ 10 จากจำนวนประเทศที่ทำการสำรวจทั้งหมด 215 ประเทศ [สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU), ฐานข้อมูลตัวชี้วัดโทรคมนาคม/ไอซีทีระดับโลก (ธันวาคม พ.ศ. 2558) < www.itu.int/ITU-D/ict/publications/world/world.html >]